

for sådanne må give afkald på *carried interest/profit sharing*, som de heller ikke kan bære. Disse forhold må afklares tilfredsstillende i koncessionsbetingelserne, således at ansøgere på forhånd har fuldt kendskab til de forudsætninger, der vil være gældende for små felter. Undergrundslovens § 13, stk. 3, må ligeledes i forbindelse med små felters dårlige rentabilitet give anledning til store betænkeligheder hos potentielle ansøgere.

Med de forbehold, der ligger i ovenstående indledende synspunkter, har vi følgende bemærkninger til lovforslaget om kulbrinteskatten:

1. *Feltafgrænsningen*, jfr. kapitel 3, vil efter vor opfattelse reducere incitamentet hos potentielle ansøgere. I vore overvejelser, om vi skal investere i denne stærkt risikobetonede og kapitalkrævende aktivitet, vil vi betragte aktiviteten som en helhed. Ud fra almindelige forretningsmæssige principper er det derfor ikke rimeligt, at det eller de underskud, man måtte få i et eller flere felter, ikke ved beregningen af kulbrinteindkomsten kan fradrages indkomsten i et eller flere overskudsgivende felter. Også i denne forbindelse øges vore betænkeligheder ved bestemmelsen i undergrundslovens § 13, stk. 3. Selvom energiministerer næppe vil tvinge en bevillingshaver til at iværksætte indvinding af et urentabelt marginalfelt, kan der dels opstå delte meninger om, hvad der anses for kommercielt indvindeligt og dels kan beregninger, der viser, at et felt lige akkurat kan blive kommercielt, senere blive kulkastet af budgetoverskridelser, som medfører, at feltet bliver underskudsgivende.

Det er et faktum, at der er utallige erfaringer for, såvel i Nordsøen som andre steder, at feltudbygningen altid har vist sig at blive væsentligt dyrere end budgetteret. Endvidere må vi i forbindelse med forslaget om feltafgrænsningen pege på vanskelighederne med at definere, hvad et felt er.

2. Den i § 17 foreslåede tidsbegrænsning for den automatiske adgang til at få kulbrinte-*fradrag* for investeringer harmonerer dårligt med hensigten om den optimale udnyttelse af ressourcerne. Specielt i den danske del af Nordsøen bør man på basis af de hidtidige erfaringer med hensyn til den dårlige »permeability« i fradragsrettighederne tage højde for, at det med teknologiens videre udvikling kan vise sig hensigtsmæssigt gennem senere

nyinvesteringer i en forekomst at øge produktiviteten og den samlede udnyttelsesgrad. Det vil derfor være forkert og imod samfundets interesser at fjerne/reducere det økonomiske incitament til sådanne nyinvesteringer.

3. Jfr. bemærkninger til lovforslaget tager dette ikke stilling til spørgsmålet om den *skattemæssige behandling* af de udgifter, der vil blive tale om til fjernelse af produktionsudstyret, når produktionen fra et felt ophører. Uanset at denne situation ikke vil opstå i de nærmest følgende år, anser vi det for at være nødvendigt, at kulbrinteskatteloven indeholder klare bestemmelser om dette forhold, således at potentielle bevillingsansøgere også på dette område på forhånd kender forudsætningerne. Vi skal som vort synspunkt gøre gældende, at det må være rimeligt, at der fra det tidspunkt, da indvindingen fra et felt påbegyndes, er tilladelse til hvert år for foretage en *fradragsberettiget hensættelse til de skønnede afviklingsomkostninger*. De samlede udgifter hertil kan f.eks. skønsmæssigt fastsættes på det tidspunkt, der træffes beslutning om feltudbygning, hvorefter beløbet inflationsreguleres hvert år, og der samtidig udøves skøn over feltets produktionsmæssige levetid. Efter at produktionen fra et felt er ophørt og afviklingsomkostningerne er afholdt, kan der derefter foretages en korrektion med tilbagevirkende kraft på basis af de faktiske udgifter og feltets faktiske levetid.

4. Hensigtsserklæringen om et bæredygtigt økonomisk grundlag bør også omfatte *oprettholdelse af den nødvendige likviditet*.

Det fremgår af lovforslagets tekst

- 1) at selskabsskatten *ikke* er fradragsberettiget i det år, den er påløbet, men først i betalingsåret, og indirekte af beregningseksemplerne
- 2) at royalty'en *ikke* er fradragsberettiget i det år, den er påløbet, men først i betalingsåret.

I begge tilfælde er der tale om ydelser til statskassen, der kan fratrækkes i indkomst, der lægges til grund for en yderligere beskatning af samme indtægt. Formålet er at reducere den samlede skattebyrde, og skal dette opnås, må der være tidsmæssigt sammenfald mellem fradraget og den indtægt, som royalty og selskabsskat beregnes af.

5. Med hensyn til den foreslåede *udvidelse af den subjektive skattepligt*, jfr. lovforslagets